

“БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА НА НАЗАРЯНИНА”

София, жк. “Люлин” 10, бл.156, ет. 2, ап. 4; тел./ факс: 9299727;
ncmb@nazarene.bg; www.nazarene.bg

К.р. 3/2003 г. за
Църквата не сдържана
и ватерините по редомо
11.03.2003

ДО КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

По конституционно дело № 3
от 13.02.2003 г.

Уважаеми г-да/г-жи Конституционни съдии,

Българска Църква на Назарянина счита, че с изложената в настоящото писмено становище позиция, ще даде своя принос за по-сериозното и задълбочено обсъждане на атакуваните от народните представители текстове от Закона за вероизповеданията /ДВ, бр. 120 от 29.12.2003 г./ и за тяхната отмяна.

Като регистрирано в страната вероизповедание и конституирана заинтересована страна по конституционно дело № 3 от 2003 г., нашата църква се присъединява към направеното пред Конституционния съд по надлежния ред искане от народните представители да се обявят за противоконституционни и противоречащи на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и Международния пакт за граждански и политически права на ООН чл. 7, ал.4 и чл. 10, ал. 1 и 2 от Закона за вероизповеданията, & 1, ал. 3 от допълнителните разпоредби на закона, & 2, ал. 3, & 3 и & 4 от Преходните и заключителни разпоредби на закона.

Становището на Българска Църква на Назарянина по горепосочените текстове на Закона за вероизповеданията е следното:

➤ По чл. 7, ал. 4 от Закона за вероизповеданията:

Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и Конституцията на Р България посочват, че “Свободата да се изповядват религията или убежденията подлежат само на такива ограничения, които са предвидени от закона и са необходими в едно демократично общество в интерес на обществената сигурност, за защитата на обществения ред, здраве и морал или за защитата на правата

и свободите на другите.” Това означава, че в Закона за вероизповеданията не трябва да има ограничения на нашето право на религия, които са различни от цитираните по-горе. Изборът да бъдеш член на религиозната общност е доброволен и включва приемане на нейните вътрешните правила и ред. Считаме, че с текста на чл. 7, ал. 4 от закона е нарушено правото на религиозната ни общност да съществува автономно.

➤ По Чл. 10, ал. 1 и 2 от Закона за вероизповеданията.

Фактът, че на определено вероизповедание е отделено място в закона – в случая на Българска Православна Църква, поставя всички вероизповедания, включително и Българска Църква на Назарянина в неравностойно положение и представлява дискриминация.

В глава първа на закона са регламентирани отлични разпоредби, насърчаващи равните права на всички вероизповедания, но след това в други текстове от закона се отделя специално внимание на Българската Православна Църква. Специално място на горепосоченото вероизповедание е отделено не само в преамбюла, но и в член 10 от същия закон. С дадената оценка в сферата на религията, грубо се нарушава принципа на отделеност на държавата от църквата.

➤ Чл. 1, ал. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за вероизповеданията.

С оглед правото ни на вероизповедание и начините на неговото упражняване, според нас трябва да се изясни какво е “религиозна институция”. Законът за вероизповеданията не е последователен в регламентацията на определението, като се изхожда от вече даденото определение от Конституционния съд в свое решение № 5 от 1992 г. В конкретния случай считаме, че именно Конституционният съд е единственият държавен орган според българската Конституция, който може да даде тълкувание на “религиозна институция”.

➤ Чл. 2, ал. 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията.

Идеята на разпоредбите в закона за Българската Православна Църква е да се разреши проблема с конфликта между двата православни синода. Но разрешаването на проблема по този начин – чрез закон – е грубо нарушение на принципите за равенство на вероизповеданията, на плурализма и на автономното съществуване на религиозните общности. Този подход представлява потенциална заплаха от уреждане по подобен начин на бъдещи ситуации между Българска Църква на Назарянина и други вероизповедания. При възниквало напрежение между Българска Църква на Назарянина и друго вероизповедание пред нас стои заплахата, че държавата в закон ще определя кое е легитимното вероизповедание между двете.

- § 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за вероизповеданията:
За нас е ясно, че този текст е създаден по повод на конфликта между синодите на Българската Православна Църква. Но явно законодателят не е отчел, че като норма, този текст важи за всички останали вероизповедания и е в нарушение на принципа за автономното съществуване на религиозните общности. Както важи за всички останали субекти в гражданския оборот, ако една религиозна общност има проблеми с отделени се лица от нея, то този спор трябва да се реши от съда, който е компетентен по тези въпроси. Държавата няма право по пътя на законотворчеството да разрешава подобни въпроси и да се меси във вътрешния живот на вероизповеданията.
- § 4 от Преходните и заключителни разпоредби на закона за вероизповеданията:
Считаме, че с този текст се нарушава конституционния принцип за ненамеса на държавата във вътрешния живот на вероизповеданията. Нарушен е и още един конституционен принцип – за разделение на властите, според който нито една от трите власти – законодателна, изпълнителна и съдебна, няма право да се меси в работата на другата и да изземва функции. В случая има такова нарушение, защото функциите на съдебната власт /да се реши въпроса за правоприемствеността/ са предоставени от закона на представители на изпълнителната власт.

Пълномощник на Областния директор
на Българска Църква на Назарянина:

/Галин Иванов/

